

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖
ประเภทการระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร
เทศบาลตำบลลำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลลำใหญ่

ประกาศเทศบาลตำบลลำใหญ่
เรื่อง การใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖
ประเภท การระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร

ด้วยเทศบาลตำบลลำใหญ่ได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเภท การระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร ขึ้น เพื่อกำหนดให้กิจการอันมีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนบางประเภทต้องอยู่ในความควบคุมและจะต้องดำเนินการไปภายใต้บังคับแห่งเทศบัญญัตินี้ โดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชให้ใช้ร่างเทศบัญญัตินี้ได้

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๔๘ เตรส (๔) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงหลักเกณฑ์ของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเภท การระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร จึงได้ประกาศมาให้ทราบพร้อมสำเนาเอกสารท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายอนุวัตร นาคฤทธิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลลำใหญ่

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่
พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำใหญ่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ และจัดทำเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเภทการระเบิด การไม่ การบดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร” ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำใหญ่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ใช้มาเป็นเวลานาน และปัจจุบันได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำใหญ่ ซึ่งใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลลำใหญ่มีปัญหามลพิษทางด้านฝุ่นละอองและเสียง จากการระเบิด โม่หิน ที่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ดังนั้นจึงอาศัยอำนาจในมาตรา ๒๙ มาตรา ๖๖ มาตรา ๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ เทศบาลตำบลลำใหญ่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลลำใหญ่ และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖
ประเภทการระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร

.....

โดยที่เป็นการสมควรออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่ เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเภทการระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร

อาศัยอำนาจในมาตรา ๒๙ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๘๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ เทศบาลตำบลลำใหญ่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลลำใหญ่ และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเภทการระเบิด การไม่ บดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลลำใหญ่ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลลำใหญ่ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำใหญ่ เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓” โดยบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลลำใหญ่ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัติฉบับนี้

" โรงไม่หิน " หมายถึง อาคาร สถานที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าเท่ากับห้าแรงม้าขึ้นไปเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับหิน กรวดทราย หรือดินสำหรับใช้ในการก่อสร้างอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น การไม่ การบด การป่นหรือย่อยหิน การขุด หรือลอกกรวด การร่อน หรือ คัดกรวด หรือทราย

" เครื่องจักร " หมายถึง สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ ไฟฟ้าหรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายรวมถึงเรื่องอุปกรณ์ ไฟลวีล পুলเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

" เหตุรำคาญ " หมายถึง การกระทำใดๆให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น

" มลพิษ " หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตรายหรือมลสารอื่นๆ รวมทั้งกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

" ของเสีย " หมายถึง มูลฝอย สิ่งปฏิกูล อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ที่ถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ

" มูลฝอย " หมายถึง เศษอาหาร เศษผ้า เศษกระดาษ เศษวัสดุอุปกรณ์ของสินค้า วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ขี้เถ้า มูลสัตว์ และซากสัตว์ เป็นต้น

" สิ่งปฏิกูล " หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

" คนงาน " หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ

" เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลถ้าใหญ่

" เจ้าพนักงานสาธารณสุข " หมายความว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

ข้อ ๕. ให้กิจการประเภทการระเบิด การไม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักรเป็นกิจการอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมในเขตเทศบาลตำบลถ้าใหญ่

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่แจ้งให้ประชาคมผู้อาจได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับแจ้งความประสงค์ขอใบอนุญาตหรือขอต่อใบอนุญาตประทานบัตรจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตประทานบัตร

ข้อ ๖. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัติตำบลมีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗. ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่กำหนดไว้ในข้อ ๕. ทั้งในลักษณะที่เป็นการค้า และไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพในเรื่องต่าง ๆ ที่จะกำหนดในเทศบัญญัตินี้ ดังนี้

- (๑) สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม
- (๒) เครื่องจักร อุปกรณ์ในการผลิต
- (๓) การควบคุมความปลอดภัยในการทำงาน
- (๔) การจัดการมลพิษ
- (๕) การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ
- (๖) มาตรฐานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๘. สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของโรงไม่หิน

๘.๑ ห้ามตั้งโรงไม่หินในบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) บ้านจัดสรรเพื่อการพักอาศัย อาคารชุดพักอาศัยและบ้านแถวเพื่อการพักอาศัย

(๒) ภายในระยะห่าง ๑๐๐ เมตร จากเขตติดต่อสาธารณสุขสถานได้แก่ โรงเรียน สถาบันการศึกษา

วัด หรือศาสนสถาน โรงพยาบาล โบราณสถาน และสถานที่ทำางานของหน่วยงานของรัฐ และให้หมายความรวมถึงแหล่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) สถานที่ทำการของหน่วยงานของรัฐตาม (๒) ไม่หมายความรวมถึงสถานที่ทำการโดยเฉพาะเพื่อการควบคุม กำกับ ดูแล อำนาจความสะดวก หรือให้บริการแก่การประกอบกิจการระเบิดหิน โม่หิน บด และย่อยหินด้วยเครื่องจักร

(๔) ต้องตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีบริเวณเพียงพอที่จะประกอบกิจการระเบิดหินโรงโม่หิน และป่นหิน โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายเหตุรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

๘.๒ ที่ตั้งโรงโม่หินต้องมีเขตกันชน (Buffer Zone) โดยรอบไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และห่างจากทางหลวงแผ่นดินและแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

๘.๓ ในกรณีขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงโม่หินที่มีกำลังการผลิตรวมน้อยกว่า ๑๕๐ ตัน/ชั่วโมง หรือขนาดปากโม่ชุดแรก (Primary Crusher) เล็กกว่า ๔๐x๓๐ นิ้ว และตั้งอยู่ในรัศมีเกินกว่า ๑ กิโลเมตร จากแหล่งชุมชน โรงเรียนหรือสถานศึกษา วัดหรือศาสนสถาน โรงพยาบาล โบราณสถาน สถานที่ราชการ หรือหน่วยงานของรัฐและแหล่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อ ๘.๒ (๒) ๑๐.๑ (๓) (๔) (๕) ๑๑.๒ (๒) และ ๑๑.๔ (๔) แต่ต้องติดตั้งเครื่องฉีดสเปรย์น้ำในจุดที่ก่อให้เกิดฝุ่นละอองทุกจุด

ข้อ ๙ การจัดวาง ลักษณะและองค์ประกอบของเครื่องจักร และอาคารโรงโม่หิน

๙.๑ เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงโม่หินต้องเป็นดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร อุปกรณ์ต้องมั่นคงแข็งแรงและเหมาะสมกับการใช้งาน

(๒) ใช้เครื่องจักรที่มีความปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนและเสียงรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงโดยรอบในรัศมีไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) มีเครื่องป้องกันอันตรายอันเกิดจากส่วนที่เคลื่อนไหวของเครื่องจักรตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) เครื่องลำเลียงขนส่งวัสดุดิบ ซึ่งมีสายลำเลียงผ่านเหนือบริเวณ ซึ่งมีคนปฏิบัติงานหรือทางเดิน ต้องมีเครื่องป้องกันของตกหล่นและรองรับของตก ต้องมีเครื่องบังคับที่ทำให้สายลำเลียงหยุดได้เองเมื่อเครื่องหยุดทำงาน

๙.๒ อาคารโรงโม่หิน

(๑) พื้นอาคารต้องมั่นคง แข็งแรง ไม่มีน้ำขังหรือสึน อันอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

(๒) สร้างอาคารปิดคลุม ๓ ด้านและหลังคาสำหรับเครื่องบดชุดแรก (Primary Crusher) ยังรับหินใหญ่ (Hopper) และตะแกรงร่อนคัดเศษหิน ดิน ทราย (Sealping Screen) พร้อมทั้งติดตั้งเครื่องฉีดสเปรย์น้ำ บริเวณปากยังรับหินใหญ่

(๓) วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างต้องเหมาะสมกับการประกอบกิจการโรงโม่หินตามขนาดประเภทหรือชนิดของโรงโม่หิน รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดการลุกลามของอัคคีภัย

(๔) มีประตูหรือทางออกให้พอกับจำนวนคนในโรงโม่หินที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันทั่วทั้งที่มีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น บานประตูเปิดออกได้ง่ายมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑๑๐ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร

(๕) บันไดต้องมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะ ขนาดและจำนวนที่เหมาะสมกับ อาคารโรงโม่หินชั้นบันไดต้องไม่สั่นและมีช่วงระยะห่างเท่ากันโดยตลอด บันไดและพื้นทางเดินที่อยู่สูงจากระดับพื้น ตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตร ขึ้นไป ต้องมีราวบันไดที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสม

(๖) ต้องจัดให้มีแสงสว่างในการทำงานอย่างเพียงพอ แก่การทำงานอย่างทั่วถึงสามารถมองเห็นสิ่งกีดขวางและสิ่งนี้อาจทำให้เกิดอันตรายจากการเคลื่อนไหวของเครื่องจักรหรืออันตรายจากไฟฟ้าตลอดจนบันไดขึ้นลงและทางออกในเวลาที่มีเหตุฉุกเฉินอย่างชัดเจน

(๗) จัดให้มีสายล่อฟ้าตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๐. การควบคุมและการจัดการอุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงาน

๑๐.๑ เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิต

(๑) ตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือและอุปกรณ์ก่อนการใช้งานทุกครั้ง

(๒) ตรวจสอบบำรุงรักษาเพื่อความปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ

(๓) เครื่องบดชุดที่ ๒ (Secondary Crusher) เครื่องบดชุดที่ ๓ (Tertiary Crusher) ตะแกรงร่อนคัดเศษหิน ดิน หวาย และตะแกรงร่อนคัดขนาดหินจะต้องมีฝาครอบหรืออุปกรณ์ที่ปิดคลุมป้องกันฝุ่นและต้องสร้างอาคารปิดคลุมเครื่องจักรอุปกรณ์ทั้งหมดอย่างมิดชิดและต้องติดตั้งเครื่องฉีดสเปรย์น้ำบริเวณจุดกำเนิดฝุ่นทุกจุด

(๔) ระบบสายพานลำเลียง ต้องสร้างอุปกรณ์ปิดคลุมโดยตลอด พร้อมทั้งติดตั้งเครื่องฉีดสเปรย์น้ำบริเวณจุดต่างๆ ที่ก่อให้เกิดฝุ่นละอองภายนอกอาคารทุกจุด

(๕) บริเวณปลายสายพานลำเลียงที่เทกองหินคัดขนาดแล้ว ต้องติดตั้งเครื่องฉีดสเปรย์น้ำหรือเครื่องป้องกันฝุ่นในการเทกองหินคัดขนาดแล้ว

๑๐.๒ ระบบไฟฟ้าภายในโรงโม่หิน

(๑) จัดทำแผนผังวงจรไฟฟ้าภายในสถานประกอบการทั้งหมด

(๒) ตรวจสอบสายไฟฟ้าตลอดเวลา หากชำรุด ต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนใหม่ทันที

(๓) จัดให้มีการติดป้ายเตือนอันตรายจากไฟฟ้า ในบริเวณโรงโม่หิน

๑๐.๓ ความร้อน

(๑) ในบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงกว่า ๔๕ องศาเซลเซียส ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อลดระดับความร้อนให้น้อยลง หรือมีอุปกรณ์ป้องกันความร้อนแก่ผู้ปฏิบัติงาน

(๒) ตรวจวัดความร้อนบริเวณเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดความร้อนหรือไอน้ำ ให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

(๓) จัดระบบป้องกันภัยบริเวณที่มีอุณหภูมิอย่างเหมาะสม

๑๐.๔ การป้องกันอัคคีภัย

(๑) จัดเตรียมระบบหรือเครื่องมือในการป้องกันอัคคีภัยอย่างเหมาะสม เช่น อุปกรณ์ดับเพลิงชนิดถังหัวติดตั้ง ตู้เก็บสายและหัวฉีดน้ำดับเพลิง และมีหัวจ่ายน้ำให้รถน้ำและรถดับเพลิงโดยเฉพาะ

(๒) ตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบหรือเครื่องป้องกันอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ต้องจัดให้มีสัญญาณแจ้งภัยอันตราย

(๔) จัดทำแผนป้องกันอัคคีภัยและจัดอบรมเตรียมความพร้อมรับเหตุฉุกเฉินให้แก่พนักงานอย่างน้อยปีละครั้ง

๑๐.๕ การทำงานของคนงาน

(๑) จัดเตรียมอุปกรณ์ในการป้องกันภัยส่วนบุคคล ได้แก่ อุปกรณ์ปกป้องระบบทางเดินหายใจจากฝุ่นที่อุดหู ที่ปิดหู หมวกนิรภัย รองเท้ายางหุ้มแข้ง โดยให้เหมาะกับลักษณะงาน

(๒) ออกระเบียบบังคับให้คนงานต้องสวมใส่เครื่องป้องกันภัยส่วนบุคคลขณะทำงานทุกครั้ง

(๓) จัดฝึกอบรมความปลอดภัยและการใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์อย่างถูกต้องแก่คนงาน

(๔) จัดให้มีการตรวจสุขภาพของคนงานและพนักงานเป็นประจำทุกปีอย่างน้อย ปีละครั้ง

๑๐.๖ การสุขาภิบาล

(๑) จัดให้มีน้ำดื่มน้ำใช้ ห้องน้ำและห้องสุขาภายในโรงโม่หินอย่างพอเพียง โดยห้องส้วมอย่างน้อยในอัตราคนงานไม่เกิน ๑๕ คนต่อที่นั่ง คนงานไม่เกิน ๔๐ คน ต่อ ๒ ที่นั่ง หากมีคนงานชาย-หญิง รวมกัน ๑๕ คน

ให้จัดสวมแยก

- (๒) จัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๓) จัดให้มีการระบายถ่ายเทอากาศให้เพียงพอสำหรับห้องสวม ห้องปัสสาวะ
- (๔) รักษาความสะอาดภายในโรงโม่หินให้ปราศจากมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และจัดให้มีภาชนะรับรองมูลฝอยอย่างเพียงพอ
- (๕) หลังเสร็จสิ้นการผลิต ให้ทำความสะอาดท่อลำเลียง ขนถ่าย และเก็บวัตถุติดอย่างน้อยวันละครั้ง ๑๐.๗ ความปลอดภัยในการจัดเก็บวัตถุระเบิดและเชื้อเพลิง
- (๑) วัตถุระเบิดทุกชนิดและเครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ เกี่ยวกับวัตถุระเบิดต้องมีการ เก็บไว้ในที่ที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมาย
- (๒) ที่เก็บวัตถุระเบิดต้องมีการล็อกกุญแจไว้ตลอดเวลา
- (๓) ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการดูแลรักษาคุณภาพ วัตถุระเบิดเป็นผู้มีสิทธิในการเบิกวัตถุระเบิดมาใช้งานเท่านั้น
- (๔) ทำบัญชีวัตถุระเบิดอย่างละเอียด ของจำนวนทั้งหมด ทั้งจำนวนที่นำไปใช้งานแล้วและจำนวนที่เหลืออยู่
- (๕) นำวัตถุระเบิดมาเก็บไว้ในคลังรวมทุกวัน วัตถุระเบิดที่มีอยู่ก่อนต้องนำไปใช้งานก่อน
- (๖) วัตถุระเบิดที่มีจำนวนน้อย ๆ อาจแบ่งใส่ในกล่องบรรจุวัตถุระเบิดประจำวัน กล่องบรรจุดินดำ หรือกล่องบรรจุที่มีการออกแบบเพื่อการใช้งานนั้นๆ โดยเฉพาะ
- (๗) คลังเก็บวัตถุระเบิดในรัศมี ๒๕ ฟุต ต้องไม่มีัญญาแห่งหรือสารที่เป็นเชื้อเพลิงชนิดใดๆ ฤงหรือภาชนะอื่นๆ ที่ใช้บรรจุวัตถุระเบิด ควรมีการทำลายอย่างถูกวิธี และห้ามนำกลับไปเก็บในคลังวัตถุระเบิด
- (๘) ห้ามสูบบุหรี่หรือให้มีเปลวไฟหรือวัสดุที่อาจทำให้เกิดเปลวไฟเข้าใกล้คลังวัตถุระเบิดในรัศมี ๕๐ ฟุต
- (๙) การขนวัตถุระเบิดเข้าสู่คลังหรือนำออกจากคลังต้องทำด้วยความระมัดระวัง
- ข้อ ๑๑. การจัดการมลพิษของสถานประกอบการ
- ๑๑.๑ การจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๑) ต้องรักษาโรงโม่หินให้สะอาดปราศจากมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ และจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๒) ต้องแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ไว้ในที่รองรับต่างหากที่เหมาะสมและมีฝาปิดมิดชิด และต้องจัดให้มีการกำจัดสิ่งดังกล่าวโดยเฉพาะด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ
- (๓) ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๕ พ.ศ.๒๕๔๙ แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ๑๑.๒ ระบบระบายน้ำ
- (๑) ห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงโม่หิน เว้นแต่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างจนน้ำทิ้งอยู่ในระดับมาตรฐานก่อนปล่อยลงสู่ลำรางสาธารณะ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๙ เรื่อง กำหนดคุณลักษณะของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน
- (๒) สร้างระบบระบายน้ำโดยรอบโรงโม่หิน และมีบ่อดักตะกอน
- ๑๑.๓ ระบบระบายอากาศเสีย
- (๑) การระบายอากาศเสียออกจากโรงโม่หิน ของสารเจือปนไม่เกินที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๙
- ๑๑.๔ การป้องกันฝุ่นละออง
- (๑) ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม

- (๒) ติดตั้งระบบควบคุม ป้องกัน การฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองในทุกกระบวนการผลิตที่เกิดฝุ่นละออง
- (๓) ใช้อุปกรณ์กำจัดฝุ่นตามมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด
- (๔) ถนนภายในโรงโม่หิน ต้องเป็นถนนลาดยางหรือถนนคอนกรีต หรือพื้นที่เก็บกองหินต้องเป็นลานลาดหรือคอนกรีตหรือหินบดอัดแน่น พร้อมทั้งมีระบบการทำความสะอาดและการระบายน้ำที่ดี

ข้อ ๑๒. การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

- (๑) ต้องทำการกำจัดกลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า แก๊สที่เกิเกิดขึ้นจากโรงงานมิให้เป็นเหตุเดือดร้อนหรือเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (๒) ขั้นตอนการผลิตและการเก็บผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เกิดกลิ่นและฝุ่นละออง ควรทำในระบบปิดภายในโรงงาน
- (๓) ทำการควบคุมกลิ่นและฝุ่นละอองจากขั้นตอนการผลิต โดยใช้เครื่องดูดอากาศและระบบกำจัดหรือบำบัดอากาศก่อนระบายออกสู่ภายนอก

(๔) ต้องดูแลรักษาระบบเก็บเสียง ท่อไอเสีย หม้อพักของเครื่องต้นกำลังให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลา

(๕) จัดทำแนวคันดิน และแนวต้นไม้ทรงสูงแนบที่ปิดกั้นทิศทางลมและเสียงตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่

ข้อ ๑๓. มาตรฐานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากสถานประกอบการ

๑๓.๑ มาตรฐานควบคุมระดับเสียง

๑) ภายในสถานประกอบการ คนงานที่ทำงาน ๘ ชั่วโมงต่อวัน ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานไม่เกิน ๘๐ เดซิเบล เอ (Leq ๘ hr)

๒) ในชุมชนทั่วไปที่ตั้งบ้านเรือนใกล้เคียงกับสถานประกอบการระดับเสียงในเวลากลางวัน-กลางคืน (Ldn) คือ กลางวัน (๐๗.๐๐-๒๒.๐๐ น.) ไม่เกิน ๕๕ เดซิเบล เอ กลางคืน (๒๒.๐๐-๐๗.๐๐ น.) ไม่เกิน ๕ เดซิเบล เอ และค่าระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (Leq ๒๔ hr) ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานไม่เกิน ๗๐ เดซิเบล เอ

๓) การวัดระดับเสียงกระแทก (Impulse noise)

๓.๑ กรณีเหมืองหินแยกออกจากโรงโม่หิน

(๑) เหมืองหินต้องอยู่ห่างจากแหล่งชุมชนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ทำการตรวจวัดระดับเสียงกระแทก (Impulse noise) บริเวณหน้าเหมือง ห่างจากจุดระเบิดประมาณ ๕๐๐ เมตร ระดับเสียงจากการทำเหมืองของขั้นตอนการระเบิดหินที่เหมาะสมเท่ากับ ๑๑๕ เดซิเบล เอ (Lmax)

(๒) ขณะระเบิดหินบริเวณหน้าเหมือง เสียงกระแทก (Impulse noise) จากแหล่งระเบิดถึงชุมชนใกล้เคียงจะต้องมีระยะทางไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และระดับเสียงระเบิดที่ชุมชนได้รับจะต้องตั้งไม่เกิน ๘๐ เดซิเบล เอ (Lmax)

(๓) รถบรรทุกขนส่งวัตถุขุดจากแหล่งระเบิด (หน้าเหมือง) ถึงปากโม่จะต้องใช้ความเร็วไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อป้องกันการเสียงดังและการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองและต้องฉีดพรมน้ำตลอดเส้นทางขนส่ง

๓.๒ กรณีเหมืองหินอยู่ในบริเวณโรงโม่หิน

(๑) เหมืองหินต้องอยู่ห่างจากแหล่งชุมชนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ทำการตรวจวัดระดับเสียงกระแทก (Impulse noise) บริเวณหน้าเหมือง ห่างจากจุดระเบิดประมาณ ๕๐๐ เมตร ระดับเสียงจากการทำเหมืองของขั้นตอนการระเบิดหินที่เหมาะสมเท่ากับ ๑๑๕ เดซิเบล เอ (Lmax)

(๒) ขณะระเบิดหินบริเวณหน้าเหมือง เสียงกระแทก (Impulse noise) จากแหล่งระเบิดถึงชุมชน ใกล้เคียงจะต้องมีระยะทางไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และระดับเสียงระเบิดที่ชุมชนได้รับจะต้องดังไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล เอ (Lmax)

๑๓.๒ มาตรฐานควบคุมระดับฝุ่นละออง

๑) ภายในสถานประกอบการ ปริมาณฝุ่นละอองรวม (TSP) เฉลี่ย ๘ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๑๕.๐ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM-๑๐) ต้องไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

๒) บรรยากาศโดยทั่วไปของชุมชน ปริมาณฝุ่นละอองรวม (TSP) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๐.๓๓ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM-๑๐) ต้องไม่เกิน ๐.๑๒ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๑๔. การใช้ตัวถูระเบิดให้ใช้ตามแผนผังโครงการทำเหมืองตามที่ได้รับอนุญาตประทานบัตรของแต่ละแปลงและทำการระเบิดได้ไม่เกินวันละ ๑ ครั้ง ระหว่างเวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ก่อนและหลังการระเบิด ทุกครั้งต้องมีสัญญาณเตือนที่สามารถได้ยินชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

ข้อ ๑๕. การจัดการการขนส่งแร่ออกจากโรงโม่หิน

๑) ให้ใช้ความเร็วรถไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

๒) ให้ใช้ผ้าใบหรือวัสดุอื่นที่มีลักษณะเดียวกันปิดคลุมรถบรรทุกแร่ให้มิดชิด

๓) ให้มีการปรับปรุงเส้นทางขนส่งให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐานของกรมโยธาธิการและผังเมือง ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย ให้มีการฉีดพรมน้ำบนถนนเป็นประจำ

๔) ต้องจัดการให้รถขนส่งแร่ใช้เส้นทางที่ไม่มีผลกระทบกับชุมชน ในกรณีต้องใช้เส้นทางถนนทางหลวงท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลถ้าใหญ่ขนส่งแร่เป็นเส้นทางประจำหรือบ่อยครั้งต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นเทศบาลตำบลถ้าใหญ่ก่อน

๕) เวลาในการขนส่งแร่ให้กำหนดรถวิ่งเข้า - ออกจากโรงโม่หินได้ตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น.

ข้อ ๑๖. โรงโม่หินที่ดำเนินการก่อนมีเทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ได้ในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

ข้อ ๑๗. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระวันแต่จะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้

ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมีอายุหนึ่งปี

การปรับอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้จัดทำเป็นประกาศเทศบาล และให้ใช้บังคับได้ทันทีเมื่อประกาศโดยเปิดเผยแล้ว

ข้อ ๑๘. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ที่สถานที่หรืออาคารที่ใช้ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙. ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพสูญหาย หรือถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

ใบแทนใบอนุญาตให้มีอายุเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๒๐. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวง หรือ ประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องได้ภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ทำการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินคราวละ ๑๕ วัน

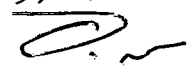
ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่จะทำให้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้อีก หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จะทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๒๑. ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาต จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตดังกล่าวอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต

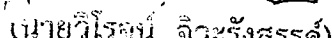
ข้อ ๒๒. ผู้ประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๒๓. ให้นายกเทศมนตรีตำบลถ้าใหญ่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายอนวัตร นาคฤทธิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลถ้าใหญ่

เห็นชอบ

(นายวิโรจน์ จิระรังสรรค์)
ผู้ว่าการราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖
ประเภทการระเบิดหิน การม่ การบดและย่อยหินด้วยเครื่องจักร

ที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม	
๑.	การระเบิดหิน โม่หิน การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๑๐,๐๐๐ บาท	
๒.	กิจการที่อยู่ในควบคุมอื่นตามที่ราชการกำหนด	-	